

Vážení adoptivní rodiče, vážení příznivci a přátelé Centra Narovinu,

Vzpomínáte na loňský Africký festival v Safari Parku Dvůr Králové nad Labem? Těšit se můžete i letos, Africký víkend proběhne 14.–15. 8.

zdravíme vás v letním čase a přinášíme pravidelné zprávy z naší činnosti. Konkrétně v tomto bulletinu představujeme další dobrovolníky z České republiky a také novou posilu v nairobské kanceláři. Přinášíme aktuality z projektu Adopce na dálku i Ostrova Naděje, kde se nám aktuálně na stážích střídají studenti Ostravské univerzity. A bulletin uzavírá krásný příspěvek od základní školy Volary k jejich zkušenosti s podporou dětí v Keni.

Pokud budete o víkendu 14. – 15. srpna poblíž Safari Parku Dvůr Králové nad Labem, zastavte se na Africký festival. My u toho budeme opět s Férovým občůdkem a workshopy pro celou rodinu, těšíme se na setkání.

Krásné léto, dovolené a prázdniny!

Za Centrum Narovinu

Simona Heřtusová

simona.heřtusova@adopceafrika.cz

Klub přátel adopce

Z účtu Klubu přátel adopce, kam lidé mohou přispívat pravidelnou i nepravidelnou částkou pod v. s. 800 a kam jdou i přepjatky, které nám věnovali „adoptivní rodiče“ z ukončených adopcí, jsme v druhém školním období 2021 podpořili celkem 36 dětí, které přišly o podporu svého dosavadního „adoptivního rodiče“. Celkem se jedná o částku 150.400,- Kč a 1.280 EUR. Informace, o které děti se jedná, najdete na tomto odkazu <https://www.centrumnarovinu.cz/content/klub-pratel-adopce> Za věnované částky na Klub přátel adopce velmi děkujeme.

Hana Jodasová

Představujeme příběh Shabana a Peris, pro které hledáme adoptivní rodiče:

Pro **Shabana Mgodo Barazu (40476)** hledáme nového adoptivního rodiče, aby mohl studovat speciální střední školu. Shaban donedávna bydlel s babičkou a svými dvěma sourozenci v jejím dvou-pokojevém domku. Nyní se o něj ale opět stará jeho maminka. Chlapec je hemiplegik - má postiženou levou část těla, což ovlivňuje i jeho řeč (tento stav se nedá vyléčit, ale chlapci se dá pomoci léky). V roce 2020 začal Shaban studovat na střední

škole. Pomůžete mu získat středoškolské vzdělání? Vzhledem k tomu, že náklady na studium jsou na střední škole vyšší, byla by vhodná zvýšená platba 5.600 Kč/220 EUR za školní období. *Pokud byste chtěli podpořit Shabana, kontaktujte prosím koordinátorku Markétu na marketa.zla@adopceafrika.cz*

Peris Wanjiku (40708) je dvacetiletá studentka, její otec bohužel zemřel, když byla malá, a o Peris se proto starala celý život jen maminka a babička. Peris je zdravá a má jednoho staršího bratra. Její maminka prodává potraviny a její příjem bohužel není dostačující na to, aby oběma dětem zajistila vzdělání. Rodina bydlí v pronájmu, vaří na ohni na dřevěném uhlí a svítí petrolejkou. Peris by měla chodit do 3. ročníku střední školy, momentálně ale bohužel nemůže kvůli financím ve studiu pokračovat. K dokončení střední školy jí tedy chybí dva roky. Její adopce činí 5.600 Kč/ 220 EUR za jedno školní období, pomůžete jí dostudovat? *Pokud byste chtěli podpořit Peris, kontaktujte prosím koordinátorku Lucii na lucie.hamackova@adopceafrika.cz*

Děkujeme za podporu Klubu přátel adopce (číslo sbírkového účtu je 107-6829480277/0100, variabilní symbol 800).

Kdo tvoří tým Centra Narovinu? Představujeme dobrovolníky v České republice

Jmenuji se Pavla Brixí a pocházím z Velvar. S Centrem Narovinu jsem začala před třemi lety spolupracovat nejprve jako adoptivní rodič malého chlapečka Kevina, poté jsem občas překládala různé texty a nakonec začala pracovat jako dobrovolný koordinátor.

V profesním životě učím na ZŠ Velvary angličtinu a němčinu, ale už jako dítě jsem chtěla učit v Africe, proto když jsem kdysi četla v časopise o Centru Narovinu, říkala jsem si, že by to mohl být první krok ke splnění mého snu „navázat kontakt“ s Afrikou. V rámci zahraničních projektů Erasmus+ jsem měla možnost vidět vzdělávací systém v Portugalsku, Finsku, Španělsku či na Islandu. Sama jsem si vyzkoušela učit malé děti v Itálii, v Baskicku jsem pro změnu učila třídu přistěhovalců, což byla zcela jiná práce než na naší klasické základní škole. Díky tomu jsem si uvědomila, jak důležité je pro děti ve všech koutech světa vzdělání a jak moc ovlivňuje jejich budoucnost.

Mám ráda cestování, poznávání nových kultur prostřednictvím svých zahraničních přátel, chození po horách, pobyt v přírodě, malování, tanec a sport, zejména pak bojové sporty. Díky nim člověk může rozvinout nejen své fyzické schopnosti, ale i psychické, naučí se ovládat, respektovat druhé, pozná své limity a spoustu zajímavých lidí. Proto jsme téměř před 10 lety s manželem založili klub bojových umění (Jiu – Jitsu) a trénování dětí i dospělých se stalo součástí našeho života. Baví nás pozorovat vývoj, kterým si děti i dospělí pod naším vedením procházejí, a sledovat jejich osudy, na jejichž utváření se mnohdy podílíme. A podobné je to i s africkými dětmi...

Dobrý den, jmenuji se Stanislav Švaček a pocházím z malebné vsí ve Středočeském kraji. V životě mě naplňuje vše

to, co souvisí s dobrovolnictvím a pomocí druhým. I proto jsem v září roku 2015 začal spolupracovat s Centrem Narovinu. Nejprve jako adoptivní rodič jednoho z afrických dětí a od podzimu roku 2020 v roli dobrovolného koordinátora adopcí. Za příležitost být součástí přátelského kolektivu Centra Narovinu jsem vděčný. Beru to jako jedinečnou možnost vedoucí k sebezrovoji a všem, kdo by měli zájem si to zkusit, tuto zkušenost vřele doporučuji. Svůj dosavadní profesní život jsem zasvětil práci ve školství. Vyučuji přírodní vědy na druhém stupni základní školy. Za největší odměnu považuji bezprostřední radost z poznání a učitelství beru jako poslání. Ve volném čase se věnuji mimoškolním aktivitám, jako je příprava a realizace kroužků nebo dětských táborů. Život si nedovedu představit bez cestování, pravidelného pohybu, pobytu v přírodě a dobrého jídla.

Jmenuji se Natalie Viplerová. S Centrem Narovinu spolupracuji 4 roky. V době před koronavirovou krizí jsem vypomáhala na akcích spojených s prodejem keňských výrobků Férového obchůdku Centra Narovinu. Tento rok jsem se zapojila jako dobrovolná koordinátorka v projektu Adopce afrických dětí na dálku. Jsem ráda, že tak mohu pomoci lidem, kteří to potřebují. Kromě spolupráce s CN ve volném čase ráda čtu knížky, chodím do přírody a maluji. Doufám, že doba koronaviru brzy pomine a budou se moci opět konat dobročinné akce na podporu Keni.

Představujeme novou posilu v nairobské kanceláři

Dobrý den, jmenuji se Maren Awuondo Olwa. Pocházím z Kisumu, západní části Keni. Do Centra Narovinu jsem nastoupila v prosinci 2020 a koordinuji zdravotní program, který zahrnuje zajištění zdravotního pojištění, každoroční lékařské prohlídky a pomoc při ambulantní lékařské péči a hospitalizacích pro adoptované děti v programu Adopce na dálku.

Kromě toho také koordinuji všechny extra platby, aby se dostaly co nejrychlejším způsobem k adoptovanému dítěti a byla zajištěna zpětná vazba (fotografie, účtenka a ručně psaný dopis), která je vždy zaslána do kanceláře v Nairobi a poté adop-

tivním rodičům do Evropy. Jedná se o peníze, které různí sponzoři posílají dětem na nákup věci, jako je telefon, jízdní kolo atd., či dokonce na další školní poplatky.

Jsem absolventkou bakalářského studia ekoturistiky a managementu pohostinství na Univerzitě Chuka. Tento kurz mi pomohl při komunikaci s různými lidmi při mé předchozí práci recepční a tím posílil moje dovednosti pozitivně komunikovat s lidmi z různého prostředí. Práce v Centru Narovinu za posledních 5 měsíců byla skvělou zkušeností a užívám si ji.

Ve volném čase ráda jezdím na kole, chodím na procházky do přírody nebo navštěvuji národní parky a rezervace. Miluji přírodu z celého srdce. Kromě toho také ráda čtu romány. A sním o založení své vlastní rodiny a doufám, že se můj sen brzy stane skutečností.

Projekt Adopce na dálku oslavil v roce 2020 plnoletost – krásné osmnáctiny. Připravovali jsme oslavu, ale situace slavení nepřála... Tak jsme to oslavili krásnými online příběhy. Od listopadu 2020 jsme postupně zveřejnili 18 příběhů podporovaných dětí a 18 příběhů „Děkujeme za podporu.“ Nahlédli jste do míst, kde rodiny žijí, podívali jste se, jak vypadají školy, do kterých děti chodí, co dělají děti ve volném čase nebo čím se rodiny živí... A v rámci osmnácti příběhů „Děkujeme za podporu“ jsme představili adoptivní rodiče, dobrovolníky a příznivce projektu, kteří vzdělání dětí v Keni podporují. Vybíráme úryvky několika z nich, všechny příběhy najdete na našich stránkách www.AdopceAfrika.cz nebo facebook.com/CentrumNarovinu

Centrum Narovinu založila Dana se Simonou v roce 1995, v roce 2000 proběhly první cesty do Keni a dnes je stále najdete v kanceláři, na besedách, prodejních stáncích, seminářích v Keni s úsměvem na tváři a optimismem, že to MÁ SMYSL. Dana má na starosti projekty v Keni, hlavně komunitní centrum Ostrov Naděje na Rusinga Island, které denně navštěvuje přes 500 dětí a jehož součástí je i klinika... Simona se věnuje benefičním akcím, projektům ve školách a Férovému obchůdku. Společně motivují dobrovolníky a hledají nové sponzory, aby projekty podporující vzdělání a zdravotní péči mohly fungovat.

„Centrum Narovinu mi dalo dvě věci. Syna Petera a lásku k africkým příběhům, děkuju. A přeji nám všem příběhy dobrých konců.“ *Justin Svoboda, herec, moderátor a vypravěč příběhů*

V roce 2006 si Divadlo Semafor adoptovalo malou holčičku Ashley Wambui a dovedlo ji až do dospělosti... S jejich pomocí vystudovala nejen celou základní školu, ale i střední.

„Pod značkou KAWAK recyklují pytle od kávy, vznikají z nich tašky, batohy, dekorace. Od začátku jsem projekt chtěla nastavit tak, aby část výtěžku podporoval neziskový sektor a hledala jsem projekt spojený s oblastmi, kde se káva pěstuje. Centrum Narovinu mne oslovilo svou cílenou pomocí, osobními kontakty přímo v Keni a také nadšením, které do projektu komunitního centra vkládají.“ *Věra Severinová*

„Vždy mě zajímaly a oslovovaly různé nadace pro pomoc dětem. Když jsem se dozvěděla o Centru Narovinu, hned jsem věděla, kam svou podporu zaměřit. Africké země mi jsou blízké a moc se mi líbí ruční výrobky tamních žen i dětí.“ *Monika Blažková, Mony's design*

„Centrum Narovinu podporuju, protože vím, jak je jejich práce vzácná a důležitá. Podpora vzdělání je ta nejlepší investice do dětí v Africe. Mít možnost dobrého vzdělání je základ života. Já jsem se tam narodil a vím, že africké děti to nemají jednoduché, tak je podporuji písněmi.“ *Papis Nyass, bubník, tanečník a skladatel západoafrické hudby*

„Projekt adopce na dálku podporuje naše škola už od roku 2007, kdy jsme si adoptovali malou Muthinu z Keni. Finance na adopci získáváme prodejem výrobků žáků, stánek s našimi vánočními a velikonočními dekoracemi bývá pravidelně na trzích u nás v městečku. Z Muthiny je dnes dospělá dívka, stejně jako z některých bývalých žáků. Myslím, že jsme změnili nejen život

jednoho „dítěte“ z keňského venkova. Ale i my, kdo jsme se podíleli na vyrábění a prodeji, a všichni ti, kdo si u nás za ty roky něco koupili, se alespoň na chvíli zamysleli nad fungováním světa, nad věcmi, které bereme jako samozřejmost, ale všude samozřejmě nejsou...“ *Bohuslava Dusíková, ZŠ Kladruby*
 „Adopce na dálku mi přijde důležitá, protože si myslím, že každé dítě má právo a nárok na vzdělávání.“ *Nela, ZŠ Kladruby*
 „Na prodeji na trzích se mi líbilo, že tím můžeme někomu opravdu pomoci a udělat lepší život nejen jemu, ale třeba i jeho dětem.“ *Zuzka, ZŠ Kladruby*
 „Na prodeji mě bavilo to, že jsem pomáhala pro dobrou věc.“ *Klára, ZŠ Kladruby*

DĚKUJEME za podporu všem našim dobrovolníkům v České republice a na Slovensku, kteří nám pomáhají organizovat benefiční akce, prodejní stánky Férového občůdku, workshopy pro děti, jezdí pomáhat do Ostrova Naděje v Keni, vymýšlejí s námi nové projekty a akce, překládají, dělají korektury, IT podporu a mají také na starosti děti v programu Adopce na dálku a komunikaci s adoptivními rodiči... Děkujeme, jste naší velkou oporou. Moc si této spolupráce vážíme, bez vás bychom to nezvládli. Na stejném principu funguje naše organizace také v Keni, kde nám pomáhá 18 dobrovolných týmů z nejrůznějších částí Keni... Na starosti mají komunikaci s dětmi v programu Adopce na dálku, distribuci dopisů a balíčků od adoptivních rodičů, zajištění extraplateb a distribuci potravin pro děti a rodiny, koordinaci komunikace s partnerskými školami, organizování setkání v komunitách či pomoc projektu Ostrov Naděje. Děkujeme za společnou cestu, za inspiraci, za možnost překonávat předsudky... Ale především za to, že se nejedná pouze o ekonomickou výpomoc, ale podařilo se nám v projektech vytvořit pouto solidarity, porozumění a vzájemné náklonnosti mezi různými kulturami

Dvě rodiny, dvě dcery, dva kontinenty, dvě rozdílné kultury... A jedna společná cesta za vzděláním. Adoptivní rodina začala podporovat Maureen v roce 2002, kdy chodila na základní školu. Ve vzdělání ji doprovázela až do

roku 2020, kdy na univerzitě v Nairobi ukončila studium oboru žurnalistika a mediální studia. „... Bavilo mě dopisovat si s někým, kdo tvoří součást naší rodiny, a nezáleželo na tom, že má jinou barvu pleti, mluví cizím jazykem a žije v naprosto odlišné zemi. Dozvěděly jsme se o sobě navzájem i o životech v našich zemích spoustu věcí, i takových, o kterých jsem ani z hodin zeměpisu neměla tušení...“ *Zuzka, dcera adoptivní rodiny*
 „... Jsem tak vděčná za to, jak daleko jste mě a moji rodinu doprovodili během osmnácti let mého sponzorství. Slova mi nestačí k tomu, abych ti ukázala, jak moc jsem za všechno vděčná...“ *Maureen*

Vážíme si toho, že máme adoptivní rodiče napříč všemi generacemi... Díky za podporu a krásné video slovenskému youtuberovi Peterovi Expl0ited

Podporovat vzdělání dětí v Keni můžete různými způsoby, jednou z možností je podpora kvalitních učitelů. "Už druhým rokem spolupracujeme s Centrem Narovinu. V rámci projektu Ostrov Naděje podporujeme chod počítačové učebny, učitele IT i kvalitní připojení. Během zmíněných dvou let došlo k obrovskému posunu, podařilo se vybudovat největší a nejlépe vybavenou počítačovou učebnu v celé zemi a internetové připojení umožňuje bezproblémovou online komunikaci. Díky tomu je vedoucí učebny samostatnější, může lépe spolupracovat s dobrovolníky Centra Narovinu a řešit technické problémy. Učitelé základní a střední školy využívají počítače pro svou přípravu a vyhledávání materiálů k výuce. Do vedení učebny se zapojili také studenti střední školy a mají na starost údržbu a rozvoj jejího používání - počítačové znalosti tak získají nejen další studenti střední a základní školy, ale dokonce i děti z mateřské školky! Pro mnoho z nás jsou tyto věci samozřejmostí, na Rusinga Island za tím stojí spousta práce a my máme velkou radost, že můžeme pomoci." *firma OpenWise Solutions*

„Nejprve nám posílal roztomilé obrázky ze svého života a dopisy za něj psal koordinátor z Keni. Od první třídy se učil anglicky a začal psát první dopisy. Rikiho angličtina byla stále lepší a lepší a my si na základě jeho dopisů mohli skládat obrázek o nelehkém životě jeho rodiny a o aktuální situaci v Keni. O to

víc jsme byli rádi, že jsme mohli Rikiho podporovat i mimo pravidelné platby. Za hodně důležitou považují možnost zdravotního připojištění, které Rikimu opakovaně pomohlo, když onemocněl malárií. Nyní velice úspěšně studuje na Kenyatta University v hlavním městě Nairobi na Fakultě veřejného zdraví. Hraje aktivně fotbal, je velkým fanouškem Arsenalu, zajímá se o módu a těší se, až nastoupí do práce po absolvování univerzity. Jsme moc rádi, že jsme mohli být u toho, jak z malého černošského kloučka s velikýma očima vyrostl úspěšný, inteligentní, zodpovědný a pohledný mladý muž. Rikimu přeji z celého srdce, aby byl v životě spokojený a zůstala mu jeho schopnost radovat se ze zdánlivých maličkostí." *Jitka Švíglerová*

„Poslední rok studia Diany se poněkud zkomplikoval, a to nejen jí, ale nakonec všechno dobře dopadlo a Diana šťastně promovala a dokonce má již nabídku na práci. A já, její adoptivní otec, jsem také nad míru šťastný, že jsem ji dovedl do cíle. I nadále zůstaneme ve styku a Diana může i stále počítat s mojí pomocí v případě nouze, i nadále zůstane mojí milovanou adoptivní dcerou. A budu sledovat její kroky v životě, dokud budu naživu." *Ljuben*
 „Naděje a láska je to, co jsem našla v reálném životě a nikdy bych si nepomyslela, že budu moci zajít až takto daleko, co se týká možnosti vzdělání. Zdá se mi, že se mi vyplnily mé sny. Jsem ti Ljubene tolik vděčná za tvou podporu, je úžasné, že někteří lidé jsou tak nesobečtí a stávají se inspirací ostatním. Každý den jsem tolik vděčná za laskavost, soucit a štědrost, kterou jsi prokázal mě a lidem jako jsem já. Protože ti záleží na tom, že mnoho rodin může mít světlejší budoucnost. Lidé jako ty dělají náš svět lepším místem pro život a tím, že se rozhodnete věnovat příležitost, skutečně přispíváte k důstojnému řešení chudoby." *Diana*

Další z možností, jak podporovat vzdělání dětí v Keni, jsou sbírky sportovních, výtvarných, vzdělávacích a školních pomů-

cek nebo knih v angličtině. Děkujeme za podporu všem školám, knihovnám, institucím, firmám i jednotlivcům za úžasnou spolupráci.

Děkujeme za podporu zpěvačce Marcele Březinové, která již 13 let podporuje ve vzdělání dívku Susan Atieno. Díky ní dokončila základní školu a nyní studuje na škole střední. „Jsem vděčná za to, že mohu být součástí teamu, který předává naději. Krásné poselství, které vypovídá o jednotě a našem vzájemném propojení... A mohu-li jen trochu pomoci, je to pro mne naprosto přirozené a samozřejmé.“

„Milé Centrum Narovinu, obdivuhodná Dana a Simono, obětaví dobrovolníci, Vy všichni, kdo se podílíte... přeji Vám všem, aby Vás Vaše nekonečné nasazení a potřeba "páchat dobro" a pomáhat neopouštěly. Necht' i nadále díky Vaším nápadům a neutu- chajícímu úsilí mají šanci na lepší život se vzděláním další keňské děti. Svoji energii pomáháte otočit k lepšímu a nasměrovat i celospolečenské povědomí o tom, co vše může jednotlivci přinést, když nemyslí jenom na sebe a zapojí se.

Ať Vás síly neopouštějí a provází Vás radost všech dětí, které díky Vám dostaly šanci na lepší život. Všem adoptivním rodičům patří poděkování a přání všeho dobrého. Jsem šťastná, že jsem a mohu i nadále být součástí tak smysluplného, úspěšného projektu. Happy birthday! Myšlenku na adopci na dálku jsem v sobě nosila už nějaký ten pátek. Před zhruba 18 lety jsem měla na 3 roky adoptovaného jedenáctiletého chlapce z Indie. V průběhu školního roku ale jeho tatínek utrpěl smrtelné zranění při těžké práci v lese a malý Ramy musel školu opustit, aby mohl začít pracovat a živit zbytek rodiny. Bylo mi z toho tenkrát hodně smutno a úzko. Před pěti lety jsem se do adopce na dálku pustila znovu. Náhodně jsem na internetu klikla na projekt Centra Narovinu a při výběru dětí mě zaujal příběh Edwarda Osochi Uiru, který tak trošku vyčníval věkem i výškou. Jeho původní adoptivní rodič ho v jeho 15 letech už nemohl nadále podporovat a hrozilo, že Edward tedy nebude moci pokračovat ve školní docházce. Edwardovy rodinné poměry byly a jsou také velmi těžké. Žije pouze s maminkou, která má fyzické postižení. Jako bych vnitřně navázala na svoji předchozí adopci. Edward nyní úspěšně studuje na gymnáziu v Ostrově Naděje na Rusinga Island a od malička stále touží stát se pilotem. Jeho upřímná vděčnost, kterou projevuje v každém dopise, který mi posílá, je nekonečná. Často spolu v korespondenci i lehce filozofujeme nad životem a já se raduji, jak z 15letého, tak trošku ztraceného chlapce roste zdravý, inteligentní mladý muž, který si jde krůček po krůčku za svými sny. Zároveň mě naplňuje ničím nezkalená, obrovská vnitřní radost z toho, že mohu být nápomocná, a Edwardovi tak dopřát šanci na vzdělání a tedy na svobodný život." *Bára Munzarová, herečka*

První dojmy stážistky Petry v Keni

Po příletu do Nairobi jsem se první den aklimatizovala, druhý den zařizovala SIMku, výměnu peněz a odpoledne jsem jela na safari do Nairobi national park. Další den měl být odjezd na

ostrov původně najmutým řidičem v 8, ale nakonec jsme měli najmuté auto a řídil Ken a vyjížděli jsme po 10. hodině, tolik asi ke keňskému vnímání času :D Cestou jsme jeli přes hory vysoké kolem 2500 mnm a zastavili jsme se na vyhlídkovém místě u Rift Valley (tak teď konečně vím, odkud je Rift Valley fever). Pak na oběd u pumpy, kde jsem si dala fazole s kukuřicí a kuřecí stehno. OMG to byla tak stoletá slepice, tuhá jak kus dřeva :D no a ty fazole na tom nebyly o moc lépe. Ken mi donesl fresh a dal mi na výběr bud mango+avokádo nebo avo+cukrová třtina. Vybrala jsem si mango a doufala jsem, že se po tom nepo...ehm :D Bylo to z celého oběda nejlepší, mňam mňam, a ani to nezpůsobilo žádnou střevní neplech, takže win win. Po pár hodinách cesty byla další zastávka ve městě Nakuru na kafe, které úplně nesplnilo moje očekávání. Na to, že je Keňa druhý největší producent kávy v Africe, tak to je tady s kafem fakt „velký špatný“. Po cestě najednou z Kena vylezlo, že asi nestihneme dojet na ostrov, tak přespíme v Kisumu, OK. Hotel v pohodě, měli i wifi, na večeri jsem měla suchou rybu, hranolky a colu a ráno vstávačka v 6, abychom odjeli v 6:30 a stihli trajekt v 8. Ten jsme stihli úplně v klidu, protože jel až v 9 :D Takže jsme u „přístavu“ šli na snídani, což byla chapati – masťná placka, dělaná v plechové chatrči na kotlíku s pochybnou

hygienickou úrovní a k tomu mrtě sladký čaj, tohle kombo mi muselo vystřelit inzulin do nebes a asi i kortizol, protože jsem se dala zase na modlení, at se nepo...víte co :D což zatím našťestí vychází. Trajekt byl extra pomalý, ale pustili mě na kapitánský můstek, abych si mohla udělat fotky. Po příjezdu do Mbity jsme přešli most a tradááááá konečně jsme na ostrově! No asi po 20 metrech končí asfaltka a dál vede pochybná hliněná cesta, jelikož pršelo, tak dost blátivá a s obřímí krátery, oj! Po příjezdu nás čekala u „mého“ domku paní Pamela. Ukázala mi pokoj a kuchyn a koupelnu, vše ok. V kuchyni občas potkávám mravence, brouky nebo ještěrky, takže zavádím techniku, že si vezmu pár kusů nádobí, které budu používat, a jinak do skříněk nelez, at na mě něco nevyskočí :D Odpoledne jsem šla s Ilene (ájlyň), holkou, co studuje na modní návrhářku, nakupovat do místní „obchodní zóny“ Kolunga Beach. Zároveň mi ukázala Joashovu (Kenův brácha) restauraci, kam mohu chodit na oběd, a seznámila mě s Lydií – ta to tam tak nějak šefuje, bych řekla. Můj první nákup bylo 8 vajec, 4 banány, 2 manga, avokádo a tuhé mýdlo na ruce. OK, jdeme zpátky a pak se vydávám sama ještě na druhou stranu do Luori, kde se taky dá koupit jídlo. Koupila jsem 3 rajčata, vyfotila se s děckama, které na mě furt mávají a pokřikují MZUNGU (to je běloch), natočila jsem potrhaného chlapečka, co si hrál s pneumatikou, a šla domů. V noci mrtě pršelo, ale ráno jsem se dozvěděla, že to nosí štěstí, když první noc prší, takže vše ok. :D

Areál Ostrova naděje je o dost větší, než jsem si ho představovala. Také klinika je poměrně velká, je zde několik místností – čekárna, vyšetřovna, laboratoř, malý sklad léků, místnost pro MCH (mother and child health). Dále místnost pro CCC/TB, kam chodí HIV+ pacienti na kontroly a pro léky, a poté lůžková část – porodnice, ženský pokoj, mužský pokoj a pediatrie. Mezitím samozřejmě i toalety, úklidová místnost a místnost k předsterilizační přípravě přístrojů. První dojmy jsou velmi dobré, prostředí je krásné a všichni jsou na mě velmi milí.

Petra Macounová

Petra je první studentka Ostravské univerzity (OU) z Ústavu epidemiologie a ochrany veřejného zdraví Lékařské fakulty, která vyjela na misi v rámci univerzitního programu OU Aid. Univerzita svým studentům umožňuje vycestovat jako dobrovolník do rozvojových zemí na minimálně měsíční pobyt, který i finančně podporuje. V průběhu léta a podzimu 2021 bude v Ostrově Naděje na Rusinga Island vypomáhat dalších osm dobrovolníků z OU nejen na klinice, ale také ve škole a sirotčinci. Na další zážitky Petry z kliniky se můžete těšit v dalším bulletinu.

Zdravotní pojištění - druhá vlna

Letos máte již po třinácté možnost zapojit adoptované dítě do Programu zdravotního pojištění. První vlna pojištění už proběhla, ale stále je možné dítě pojistit na období od srpna 2021 do května 2022, a to zasláním částky 1 500 Kč (60 EUR)

na náš účet do 28. 7. 2021. Jako variabilní symbol uveďte číslo 6 + číslo „vašeho“ dítěte (tj. např. 641023). Účet v ČR: 19-1460510217/0100 (účet ČR v EUR: 35-3076360217/0100, IBAN: CZ50 0100 0000 3530 7636 0217, BIC: KOMBCZPP, účet na Slovensku v EUR: 4001055909/7500, IBAN: SK137500000004001055909, BIC/SWIFT: CEKOSK BX).

Pojištění dětem zajišťuje:

- 1) kompletní preventivní prohlídku včetně krevních testů na HIV (za předpokladu, že s testy bude rodina souhlasit);
- 2) sledování HIV pozitivního pacienta (zajištění léků a všech potřebných informací);
- 3) informace o prevenci obvyklých onemocnění;

4) úhradu nákladů na ošetření a léky v případě hospitalizace (na zajištění lékařské péče u závažnějších stavů, které vyžadují pobyt v nemocnici, a to i v případě úrazů a nehod, do maximální částky 150 000 KES /keňských šilinků za rok);

5) úhradu nákladů na ošetření a léky v případě ambulantního ošetření u lékaře do maximální částky 10 000 KES za rok (týká se také specializovaných vyšetření, například zubní a oční vyšetření).

Děkujeme vám předem za podporu dětí i po zdravotní stránce, protože zdravotní pojištění je pro ně tím nejlepším dárkem!

Malárie je jednou z nejčastějších nemocí, kterou lidé v Keni trpí. Ročně v Keni onemocní malárií okolo 3,5 milionu lidí a přes 10,5 tisíce lidí této nemoci podlehnou. Je to infekční onemocnění způsobené parazitickými prvky a jejich přenašečem na člověka je komár. Proto je velmi důležitá prevence, zejména používání moskytiér či oděvu s dlouhými rukávy. Malárie se projevuje bolestí hlavy, horečkou, zimnicí, bolestí kloubů či zvracením. Velmi důležité je nemoc začít léčit včas. Malárie tvoří zhruba pětinu všech zdravotních případů, se kterými se u pojištěných dětí každý měsíc setkáváme. Díky zdravotnímu pojištění jsou tyto děti léčeny včas a mohou a tak předejít těžkému průběhu nebo trvalým následkům. I za to moc děkujeme!

Monika Hubičková

Extraplatby dětem v roce 2021

Dá se říci, že trend v pomoci přes extra platby je podobný jako v minulém roce. Za prvních pět měsíců tohoto roku se adoptivní rodiče rozhodli pro více než sto extra plateb. Bylo zasláno téměř tři sta tisíc korun a téměř tři tisíce EUR.

Těmito platbami podpořili adoptivní rodiče svá dítky přímo ve studiu, kdy se pomocí extra plateb doplácely kurzy ve školách, a proplacen byl například i jeden trenérský kurz. Rodiče zaslali také platby na nákup dvou notebooků, osmi mobilů, dvou krav, jednoho kola, pečící trouby, a dokonce byly zaslány peníze na nákup motocyklu. O této platbě napíšeme trochu více v příštím bulletinu. Naši adoptivní rodiče pomáhají svým dětem také například zasláním příspěvku na hlídání dítěte, aby jeho maminka mohla chodit dále do školy a školu tak mohla dokončit. Výjimkou nejsou ani platby na ošetření v nemocnici, a to buď dítěte, nebo rodinného příslušníka. A v případě nejsmutnějším podpořil adoptivní rodič svou platbou rodinu po úmrtí matky.

Všichni v současnosti prožíváme nelehké chvíle, proto je především třeba poděkovat těmto adoptivním rodičům, kteří se při překonávání vlastních potíží snaží pomoci ještě jiným.

Zdeněk Mocek

Extra platby jsou jednorázové platby, které mohou adoptivní rodiče poslat svým dětem mimo platby na školné. Může se jednat o koupi jízdního kola, pokud to mají děti do školy pěšky velmi daleko, nákup notebooku, který vysokoškolští studenti využijí při svých studiích, o podporu v rozjezdu podnikání pro ty, kteří už studium dokončili a chtějí se postavit na vlastní nohy, ale také například o podporu rodině, která se ocitla v náročné životní situaci. Extra platby by měly zejména podpořit děti při jejich studiu – jejich počet je z organizačních a personálních důvodů omezen (max. jedna platba na dítě a trimestr) a vždy v Keni ověřujeme jejich potřebnost.

Příběh Petera a základní školy Volary

Návštěvník Základní školy ve Volarech si ve vstupních prostorách budovy nemůže nevšimnout velkého barevného panelu s mapou Keni a fotografií drobného černošského chlapce s dopisem v ruce. A patrně každý žáček by byl schopen neinformovaného návštěvníka poučit, že tenhle kluk se jmenuje Peter a naše škola mu hradí náklady na studia tím, že každý rok pořádá vánoční trhy, jejichž výtěžek putuje na adopci do Afriky.

V první řadě bychom měli upřesnit, že Peter Odhiambo Kipasi už dávno není oním malým bosým chlapcem. Od června 2007 už uplynulo dost času, volarskou školu vyšlo od té doby téměř čtrnáct ročníků a Peter vyrostl v šestadvacetiletého mladého muže. Ukončil střední školu a studuje na Thika Institute of Business Studies obor logistika dopravy. Fotografie mapující chlapcův život od jeho dvanácti let až po dnešní dobu už vydají na pěkné album. Všechny snímky našeho adoptovaného Petra mají bohužel jeden společný rys - vážnou posmutnělou tvář, na které se těžký osud výrazně podepsal.

Volarská škola převzala patronát nad Peterem v době, kdy se původní adoptivní rodič musel péče o Petera vzdát a Centrum Narovinu hledalo pro chlapce opakovaně pomoc. Tehdejší vedení školy navrhlo dětem Petera k adopci právě pro obtížnou situaci, ve které se ocitl. Žil tehdy s nevlastní matkou, jeho pravá matka zemřela v r. 2005 a otec byl již příliš starý na práci. Rodinu musela živit macecha. Prodávala dříví na otop a měsíčně tehdy vydělávali asi 6000 Ksh (cca 1500 Kč). Čtyřčlenná rodina žila v malém hliněném domku o třech místnostech. Vařili na dříví, svítili petrolejkou a vodu brali z jezera. Peterovo vzdělání naštěstí přerušeno nebylo a od roku 2007 nám chodí do školy pravidelně jeho dopisy. Jsou psány úhledným ozdobným písmem a bez výjimky vždy plny díky a požehnání pro školu a celé město. Radost jsme se mu snažili udělat fotografiemi, zařídili koupí jízdního kola, poslali tričko s emblémem jeho oblíbeného fotbalového klubu Chelsea a přibalili opatrně i dva míče.

V roce 2013 začal Peter studovat střední školu (Wang'Apala High School). Mezi řádky tehdy vysvítalo, že se na škole necítil moc dobře, stěžoval si na chladné klima. Říkali jsme si, že tím asi myslí počasí, ale kdo ví, jak to tehdy bylo. Peterovy studijní výsledky byly průměrné, ale touha po vzdělání ho neopouštěla, to bylo důležité pro nás. V roce 2017 byl přijat na vyšší odbornou školu Thika Institute of Business Studies. Dopisy zněly náhle ve zcela jiném duchu. Peter si vybral obor logis-

tika dopravy a velkou radost nám po pár semestrech studia udělala zpráva vedoucího jeho odborné praxe. Označil Petera jako samostatného a velmi spolehlivého mladého muže, který je schopen bez problémů zvládnout ve svém oboru řadu úkolů. Už před tím jsme se rozhodli podpořit jej ve studiu koupí notebooku. A do této doby také připadlo úmrtí Peterova tatínka. Ačkoli byl jeho otec již velmi starý, byl to přeci jen mužský element v rodině plné žen a dětí. Na studenta se přesunulo břímě odpovědnosti, které si v našich podmínkách nedovedeme

dobře představit. Aby toho nebylo málo, situaci zkomplikovala krize okolo Covid-19. Peter se vrátil domů a jeho úkolem bylo postarat se o rodinu. Psal nám o svých podnikatelských záměrech a v tu chvíli začalo být jasné, že tentokrát naše pomoc musí směřovat do praktických sfér. Petr měl jasné plány a my jsme se bez velkého váhání rozhodli pro mimořádný finanční dar. Díky výborné spolupráci s Centrem Narovinu jsme se za pár měsíců mohli spolu s Peterem radovat z domu, který pro svou rodinu na břehu jezera postavil za pouhých 20 000 Kč. Všechny nákupy, aniž bychom to očekávali či vyžadovali, přišly vyúčtovány a doloženy stvrzenkami. Pro představu – částka dvaceti tisíc korun byla průměrně pouhá třetina či čtvrtina jedné naší obvyklé tržby před Vánoci. Kontrast mezi životem u nás a v Africe byl na účtenkách až absurdní.

Peter se má tu a tam možnost připojit k internetu, můžeme tedy otisknout poslední mailovou zprávu z 26. 3. 2021: „Rok byl sice těžký, ale snažíme se ze všech sil vydělávat na živobytí z toho mála, co máme, podmínky se zatím nezměnily a navíc jsme měli více případů úmrtí, zejména v mé domovské oblasti, přátelé a příbuzní zemřeli a stále umírají. Život je teď drsnější než obvykle. Doufám, že jste všichni v pořádku tam, kde jste, a Bůh se o vás dobře postaral. Chtěl bych poslat pozdravy všem studentům ve škole a dát jim vědět, že na ně vždy myslím a mám je tak moc rád. Teď se snažím starat se o pár věcí doma, i když to pro mě není snadné. Teď jsem šťastný, protože mám dům, kde můžu s laskavým svolením školy spát. Přijměte také pozdravy od mé rodiny a přátel, přejeme vám vše nejlepší ve všem, co děláte, a ať vám Bůh vždy žehná. Všechny vás miluji.“

Co dodat? Příběh, který jsme začali díky Centru Narovinu psát v červnu 2007, je stále živý, silný a aktuální.

Mgr. Jana Fistrová, zástupce ředitele ZŠ Volary